

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנר
ראש המערכת:
שלום כהן
עורכת-משנה:
ד"ם איתן, ברוך נאדל, אורי סלע

עורך כיתוב:
איתן נבירון
הכתב הראשי:
עמנואל פרת
עורך דפוס:
אריה אריאל
מנהל מעבדה:
נתן רוזן

היאל בשון ניהל נביל לילוי, דתי ורד, בן יצחק, יחזן ורבעה זמרי, אוסקר שאובר, שבחאי דני, משה לשון, אביה סגן, רמס לני, סילבי קסט
הכיר הראשי:
שמאל כהרר
מנהל במצעים:
שמאל אורי

זכרי המערכת:
אורי סלע
עורך דפוס:
אריה אריאל
מנהל מעבדה:
נתן רוזן

רח"ל גליהסון 8 תל-אביב, מען החברקים:
"עולמפרט" ת.ד. 136, 1970 26765.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
1970 ישראל בע"מ ת"א טל. 23204.

העתון הנקרא ביותר במדינה

מס 936, שנה 19: 1 תשרי תשמ"ה, 22.9.1955, המחיר 350 פרוטה.

2' 6' 2

היא הניחה הכישי
כל הורה יבחר הכישרנים מן הצבא, הנואים את ישרים בעבודה הכלאית, המוכנים לרתת לי אחד האורים השומרים בארץ — **הכל יבטיח** — כדי לקדם בו הזה הכישי, מבקשים להתקשר אתו לפי הכתובת: הירדן 26, תל-אביב
דניסקי מנחם, תל-אביב

מבצע האן-יילי
מבצע האן-יילי (הפעם היה 934) והדומים לו, הליכות שהם עשויים אמנם להשתוק ומנית את האויב המהיזף, אך יאם פעולות-תנועה מעין אלו עשיות לפתור את מצבנו בורה הבטחתי יית' הנסיון לא הוכיח זאת מה תועלת השגנו מפיצוץ מוצב, העולה לנו כבוצרות, אם לא-הירדן הפתוחו בחדש יולי האויב

הפסיכיאטר והמטוס
נדהמתי מאד לקרוא באותו לילון (העולם הזה 934) בו מצילומים שרדו מסום אל-על והדם שי' עדיין לא יבט' את מכתבו של דוד רבינו על פסטיבל ורשה

מטעני, כשהוא מוכיר את הכספים ומחנתי המוח, כאילו שבה רבינו מבי למדי הנאצים את מלכת ההשמרה הקדים אותם בדרבה, אבי' העמים, שעה שבארצו הנהשלת טרם המצאי שיטות מתקדמות כאישיותו, טרבלניקה וכדומה אז לקחו אנשים שלא היו בטאליניים למופת, קש' דו אותם טוב טוב, השלבים לנהרות אמארוסית רבבות רבבות... ואין להם להבריו של דוד רבינו ברוסיה ובאירופה הכבושה מה להתבייש בפני בני מקצועם הנאצים הנרמזים, לכן, אל יזילו לנו רבינו והבריו המדיניות דמעותינו על קדושי אירופה, אנב, התעקרי עם חברי על כבוד גוד' שי' הפרטנו ביכותה זו על הקומניזם

אין דומיניק, תל-אביב נא להוציא חלק מן הערך העודף.

משפחת מוירר
סודיות נפלת על המוח, ככתבתם על אישי' השנה (העולם הזה 935) אמרתם את האמת, שאין כל הבדל בין כדוריות ובו שרת, עד כה שיבת פנים את הראשון והשני, את השני וכי' בוד כמה שבועות שיבתם את השני והשנייה את הראשון, אי מוכרים השניים שתי דמויות מן הכפדות האנגלית, עטוריהם ויגוריהם

מה שאני, חזרה
לחקן תמונת שני גיבוריו של צ'ארלס ("ג'ורג' קארלי") דודג'סון, מחבר עליסה ב' ארץ הנפלאית (1865), שגם סיפק את הסיס' מה המחאמה ביותר למצבה הפוליטי של מדינת-טווידילדום וטווידילדי: "חייבים אנו נו לרוץ בכל כוחנו כדי שינאר באותו מקום"

דבר אז הקיריה
לפני כמה זמן כתבתם שבנידוריון שיקר ברשי מתו בורה, מדוע אין הוא עונה לכב' אדמוס לנגויל, רמת-השרון

הכתובת לשאלת הקורא לנגויל היא: מש' רד הבסחוק, הקיריה, ו/או: שדה-בוקר, זר' ארנע הנגב, ו/או: שדרות קק"ל, תל-אביב, ו/או: מלון הנשיא, ירושלים.

הגבוי בעירוב מוניבר
רתחתי כמראי את המאמר "הייתי עציר בי ניאלמי" (העולם הזה 932), כי יש סוף-סוף נבול אפילו לכוח-הכב' של ניר-יעותן המכיל ל'אשה על עצמו שורות אלה, התנאה שאתם זוכים בה מהאפשרויות הכלתית מונבלות של הדימוקראטיה הישראלית וחופש הי עתונות, המאפשרים לכם לפרסם הברים אלה הם בסופו של דבר לרעתכם.

בכולן מסתננים הדינים יום יום הודים כי נבלות, אין יבולים אתם להביא את דבריו של אויב-מדינה טיפוסו כמו ריוק עברו, שי ברע לובש הוא אצטלה של חבר המפלגה הי קומוניסטית, ובהזדמנות הראשונה יעור לואתם המסתננים, "המסתננים" שאתם מכנים את מר נורי פ'.

משה לוד, כפר-אטא
אין גבול לכות-הסבל של הנייר, אילם יש גבול לכוח-הסבל של הדימוקרטית, אי אפשר לקטוע את רגליה ולדרוש ממנה לע' מוד במקומה, אי לוחץ את ידכם על פרסום הרשימה "הייתי עציר בנאלמי" מאת ריוק עברו, שוב נכתתי כי בשאלת המיעוט הערבי בישראל הלכים את

האדם הנדון, העובדים תחת הזכוכים המנדלת, האם אתם הושברים אהמה זו מופי' ללחוב באויב מושחת באינם האמצעים, האם נלחוב בתושד באמצעי' הנושר — או שנקים נדרו את חיות-האור?

רמי בועז, לוד

תפקידו של מנגנון-האור להטיל אור לתוך הפניות האפלות, לגרש את החושך.

עין הראש בוער הכובע
דחלקים מה הרבנות לי את שמי בכתבה נועד עברי לאן העירוב" (העולם הזה 933), לא מכירה ידם הפיצור ולא חבר שלי, רק לפני הדישנים נשאה, בעלי יבשש נט, אם ישמע שהיה לי עבר כזה של הדינטיאית שלא היה ולא נברא אצטק התצלול? נב או אולי קיימת עוד רותי צרפתי?

רותי שאשה (לשעבר צרפתי), תל-אביב
"ירגע מר שאשה החשדני, בספר הטלפון נים בלבד מופיע השם צרפתי 11 פעם.

כחיי, ממא לי לקרוא כל פעם את דברי התוכחה שלכם על הנוער העברי אני בו 17, והה יוצא לי מהאף, אי קי — אתם הייתם כולכם נהדרים, ניכר רים, פטריוטים, מלאי הסרבה עצמית כרימוז, מוכנים לכל פקודה, ואתנו נועד רוקוב, רוקני, הפרזות, אנוכי, כביצור — מחורבו so what?

ישראל כגן, תל-אביב

what indeed?
אם אמנם יש ברצונכם לתת לנוער את החשובה על השאלה: לאן הערבי? הרינו מציע לכם חלק מהתשובה, בסלו את מדור הקולנוע... גם אם מנסים אתם לכונן את הקול אל הפרטים המובנים (והנרועים), משוכנע אני כי חלק קטן של הקוראים נוה' לפי המלצותיכם.

זמריה וקוין בה
למכתבי בעניין המקהלות בומריה (העולם הזה 933) קיבלתי תשובה ללגנות ועוקצנות, רבותי, לא לזאת התכוונתי, ותשובתכם הייתה מתמקת ביותר כוונתי הייתה למקהלות בכלל, ולא לפרט, בכלל, מותר לכם מדי פעם בפעם לענות חשי' בות רציניתה, כלי שמין של ללגנות, אני מת' פלא גם על שמירתם את מכתבי באופן אינם, אם איני מוצא מכתב כלשהוא חן בעיניכם, אל מפסיתוהו.

משה שבטי, חיפה
העולם הזה, שאינו בודר במכתבים אך מקצר אותם כדי לתת מקום למספר רב ככל האפשר, נשאר יציב בדעתו: המקה' לות שהופיעו במכתבי אבי' היו ראיות לביקורת.

תחל שנה וברכותיה
לכב' הכנופיה: שנת נצחון על כוחות החושך: ש, ל, תל-אביב
...המשיכו והצליחו בדרבכם היפה האמיתית: **אריה אבן, תל-אביב**
...שנה של, ללא מורא וללא משוא פנים — עם מחזק לדיפי העתון!
...שקדו לטפח כרוב קוראים את רגשו הכב' חזו כי עובדים אתם על אשה-הרד, עלו והצליחו: **בכור עמנואל, באר-ע"קב**
כנ"ל, גם לכם.

אורי אבנר

מכתבים

אנשי השנה
איש-השנה הוא, ללא ספק, מנחם בניה שניצח ביום הבחירות ושדרש לחס' את כסים התוקפנות, כן יוכלו הוא להוביל גם באישי-המדיניות הישראלי ואישי-הכנסת.
איש-המשפט — ד"ר בנימין הלוי, האיש שי כבע היסטוריה בעורתו של העורך-היו המוכשר שמואל תמיר.
איש-המדיניות — היה הררית, נכורת נכעה 24, אישי-המאמרים — ניאל מוכסון, מחבר 2650 מאמרים.
איש-המדע — פרופסור איינשטיין המנוח.
איש-הספרות — ראובן שנפר, הצעיר ששבר שיאים כה רבים.
איש-התנועות — ברוך נאדל, שלא נרתע לנו לות את השחיתות כמשרת התושבים.
דוד מ, נתניה
איש-המדיניות — דוד כדוריון.